

GalaGreenwood

MOSAICS STUDIO

Gala Greenwood

Hedendaagse Kunstenaar en Mozaïekambachtswrouw

"Mozaïek is de kunst van eindeloos geduld. Het wordt in de loop van de tijd opgebouwd. Er ontstaat een levendig beeld, met zijn krommingen, breuken, kleuren, krachten, gewichten, impulsen en structuur. Mozaïek brengt materialen tot leven en bezielt wat vastligt."

-Gala Greenwood-

Het Verhaal van een Kunstenaar

Als erfgenaam van een eeuwenoude traditie, zoals hieronder wordt uitgelegd, blijft mozaïek een integraal onderdeel van de hedendaagse kunst en architectonische decoratie, zowel binnen als buiten. Vandaag de dag, net als vroeger, is het een medium voor emotie en sensatie, een drijfveer die het werk van de Frans-Britse kunstenaar Gala Greenwood ondersteunt. Sinds 2012 wijdt zij haar geest en handen aan het creëren van unieke mozaïekwerken.

Gala Greenwood, gevestigd in Brussel, benadert mozaïek vanuit een modern perspectief en gebruikt materialen zoals glas, marmer, keramiek en porseleinen tegels, toegepast volgens de indirecte methode. In een wereld vol technologische mogelijkheden werkt de mozaïekkunstenaar met traditionele processen die geduld, respect, flexibiliteit en creativiteit vereisen.

Los van de schilderkunst neemt de hedendaagse mozaïek diverse vormen aan en vermengt zich soms met andere media. Het omvat verschillende technieken, waarbij kunstenaars wereldwijd materialen gebruiken die traditioneel niet aan mozaïek worden gekoppeld, zoals papier, metalen en andere fragmenteerbare of klevende materialen.

Gala Greenwood belichaamt zowel de geest van een kunstenaar als de vaardigheden van een ambachtswrouw. Of ze nu haar werken onder haar naam signeert of zich toelegt op interieurarchitectuurprojecten, haar creaties delen een unieke en steeds vernieuwende creatieve kracht. Door middel van haar objecten en kunstwerken schept ze bijzondere sferen en ervaringen.

Voor Gala Greenwood is "mozaïek de kunst van eindeloos geduld. Het wordt in de loop van de tijd opgebouwd. Er ontstaat een levendig beeld, met zijn krommingen, breuken, kleuren, krachten, gewichten, impulsen en structuur. Mozaïek brengt materialen tot leven en bezielt wat vastligt."

Dicht bij glas-in-lood en de metafysische idee van licht, is mozaïek voor haar ook een middel om gedeelde emoties uit te drukken.

Als ware artistieke partner geniet Gala Greenwood van gesprekken over haar werken om een dialoog te creëren tussen interieurarchitectuur, kunst en vakmanschap. Elk van haar creaties vertelt een ander verhaal en roept een specifieke emotie op. Of ze nu werkt aan speciale opdrachten of unieke mozaïekwerken maakt, ze verweeft altijd haar persoonlijkheid en karakter met individuele elementen om betekenisvolle beelden te scheppen.

Naast creativiteit en innovatie zijn duurzaamheid en service essentiële waarden voor Gala Greenwood. Ze is actief en zonder vooroordelen betrokken bij elke productiefase en biedt ongeëvenaarde flexibiliteit, van concept tot eindlevering.

Mozaïek door de Tijd Heen

Sinds de oudheid maakt mozaïek gebruik van fragmenten van steen, gekleurd of niet, email, glas of keramiek, samengevoegd met plantaardige mastiek of natuurlijk gips, om patronen of figuren te vormen. Ongeacht het gebruikte materiaal worden deze fragmenten tesserae genoemd.

Nu een deel van de decoratieve kunsten, vindt mozaïek zijn oorsprong in Uruk, Mesopotamië (het huidige Irak), ongeveer zesduizend jaar geleden. De eerste mozaïeken bestonden uit beschilderde kleikegels die samen geometrische patronen vormden.

De term "mozaïek" komt van het Latijnse mosaicum, dat op zijn beurt is afgeleid van het Oudgriekse mouseïon, verwijzend naar datgene wat betrekking heeft op de Muzen. In het oude Griekenland werd deze techniek gebruikt in grotten gewijd aan de Muzen, de negen godinnen die in de mythologie over de kunsten heersten.

De oudste techniek, bekend als opus lapilli, bestond uit ongehouwen zwarte, witte, oranje, bruine en rode kiezelstenen, vaak geplaatst in contrast (donker/licht), wat doet denken aan beschilderde vazen. Al snel begon men taferelen uit het dagelijks leven, jachtpartijen en dieren af te beelden.

Aanvankelijk was mozaïek functioneel. In Griekenland werd het gebruikt als vloerbedekking in vochtige ruimtes. Rond de 8e eeuw v.Chr. werd het ontwikkeld met ongehouwen kiezelstenen. Spoedig werd mozaïek niet langer alleen voor vloeren gebruikt, maar ook als wanddecoratie en een voorkeursbekleding voor woningen.

Verfijnd in Carthago, werd de marmeren mozaïektechniek, deels verrijkt met glas of schelpen, wijdverspreid in de Romeinse wereld tijdens de Punische oorlogen. In de 3e eeuw begonnen kunstenaars tesserae met een hamer te snijden, een methode bekend als opus tessellatum, die zich over het hele rijk verspreidde. Mozaïeken bedekten vervolgens vloeren en muren, zoals te zien is in Pompeï en Herculaneum. Ondertussen ontstond een andere techniek, opus sectile, waarbij grote marmeren platen in geometrische patronen werden gesneden.

De Byzantijnen, voortbouwend op de Griekse en Romeinse tradities, gebruikten mozaïek op grote schaal. De twee belangrijkste productiecentra waren Ravenna en Constantinopel, zoals te zien is in de Basiliek van San Vitale (Ravenna) en de Hagia Sophia in het huidige Istanbul. Byzantijnse mozaïeken, gemaakt van glas en goud (een dunne bladgoudlaag tussen twee glaslagen), waren voornamelijk wandmozaïeken. De tesserae werden met hamer en beitel gesneden en niet vlak aangebracht, wat voor meerdere reflecties zorgde en de composities een bijzondere intensiteit gaf.

Hoewel mozaïek in de middeleeuwen, vooral bij de Byzantijnen en de Italiaanse renaissance, in gebruik bleef, werd het steeds vaker vervangen door fresco's. Kunstenaars probeerden mozaïeken te maken die schilderijen zo dicht mogelijk benaderden: voegen werden minimaal en de introductie van Venetiaanse email (smalts) bood brede chromatische reeksen, waarmee subtiele kleurovergangen mogelijk werden.

Na bijna te zijn verdwenen, herleefde mozaïek in Frankrijk in de tweede helft van de 19e eeuw, dankzij de Italiaanse mozaïek kunstenaar Giandomenico Facchina (1826-1903), die werkte aan de Opéra Garnier in Parijs. Hij introduceerde de indirecte techniek, reeds beoefend door de Venetianen, waardoor mozaïeken in het atelier konden worden voorbereid.

Met de Art Nouveau-beweging werd mozaïek opnieuw populair, met Gustav Klimt in het Stocletpaleis in Brussel en Antonio Gaudí in het Park Güell in Barcelona. Later werd het ook in de Art Deco toegepast.

In de 20e en 21e eeuw werd mozaïek gebruikt door Op Art-kunstenaars zoals Carlos Cruz-Diez en Victor Vasarely, en recentelijk door kunstenaars zoals Invader, die pixels als tesserae beschouwen en mozaïeken in de openbare ruimte brengen.

Gala Greenwood

Instagram: [@gala.greenwood](https://www.instagram.com/gala.greenwood)

Website: www.galagreenwood.com

Press Contact

Email: press@sophiecarree.be

Phone: +32 479 37 19 13

Website: [Sophie Carrée PR](http://SophieCarréePR.com)